

Народився 5 жовтня 1919 р. у м. Дебальцеве Донецької області. Протягом 1937–1942 рр. навчався у Харківському інституті інженерів залізничного транспорту. Після закінчення вишу працював інженером на Донецькій залізниці, перебував на керівній комсомольській роботі у Харківській області та на партійній (1951–1961) в Іркутській області.

З 1961 р. Борис Євдокимович почав займатися проблемами нафтогазового комплексу, коли був призначений на посаду першого секретаря Тюменського обкому КПРС. Роки його роботи в Західному Сибіру співпали з відкриттям великих нафтових та газових родовищ, їх облаштуванням, будівництвом транспортних магістралей. Очолити могутній нафтогазовий регіон, Борис Щербина, що не мав спеціальної нафтогазової освіти, з допомогою фахових підручників самостійно опанував основні інженерні дисципліни галузі. Брав активну участь у програмах розробки й освоєння ресурсів вуглеводневої сировини на території Тюменської області. Його вважають засновником індустріально-мобільних методів прокладання трубопроводів та облаштування родовищ. Він же стояв біля витоків комплексно-блокового будівництва та вахтово-експедиційного методу обслуговування об'єктів в умовах Крайньої Півночі.

Борис Євдокимович — ініціатор особливого ставлення до будівництва житла в районах Крайньої Півночі. Зважаючи на нестачу кисню в повітрі регіону, він запропонував збільшити об'єм квартир (зокрема, висоту кімнат до 3 м замість 2,5 м) у споруджуваних тоді будинках в інших регіонах.

Як досвідченого керівника освоєння найбільшого нафтогазового регіону, Б. Є. Щербину в 1973 р. призначили міністром будівництва підприємств нафтової та газової промисловості. Протягом 1984–1989 рр. він працював на посаді заступника голови Ради Міністрів СРСР, водночас з

Щербина Борис Євдокимович

Інженер, організатор нафтогазової промисловості, державний діяч

1986 р. був головою Бюро Ради Міністрів СРСР із паливно-енергетичного комплексу, координуючи на цьому посту взаємодію міністерств і відомств, які займалися паливом та енергетикою. Борис Євдокимович керував здійсненням першої та розробленням другої енергетичної програми СРСР.

У 1986 р. він очолював комісію Ради Міністрів СРСР із ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Саме йому після евакуації жителів місцевості, вживати заходів для мінімізації важких наслідків аварії. У 1988 р. Б. Є. Щербина очолював Комісію Ради Міністрів СРСР з ліквідації наслідків землетрусу у Вірменії.

Упродовж 1962–1989 рр. був депутатом Верховної Ради СРСР. Борису Євдокимовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці, нагороджено трьома орденами Леніна, двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом Жовтневої революції тощо.

Помер 22 серпня 1990 р.

Народився 3 травня 1941 р. у с. Тростянець Долинського району Івано-Франківської області.

У 1958 р. закінчив місцеву середню школу, а в 1965 р. — хімічний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка.

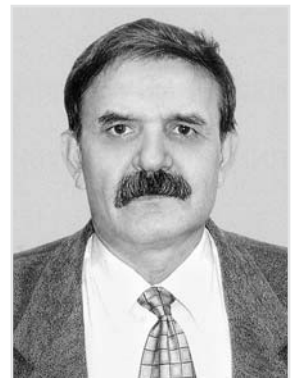
Протягом 1966–2007 рр. М. І. Юрків працював у Волгоградському науково-дослідному і проектному інституті морської нафти на посадах старшого наукового співробітника, завідувача сектору фізико-хімічних досліджень, завідувача лабораторії нафтовилучення, головного наукового співробітника.

У 1985 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Фізико-хімічні технології підвищення нафтовіддачі пластів з допомогою луку і розчинників із використанням ефекту осадоутворення», а в 1998 р. — докторську «Фізико-хімічні технології підвищення нафтовіддачі на основі масообміну між пластовими флюїдами».

Узагальненням науково-дослідної діяльності Миколи Юрківа стала його монографія «Фізико-хімічні основи нафтовилучення» (рос.), що вийшла друком у 2005 р. Ця праця містить результати теоретичних та лабораторних експериментальних досліджень, які доводять можливість досягнення докорінного підвищення нафтовилучення на родовищах на завершальній стадії розробки з обводненням продукції до 97% і виробленням видобувних запасів до 97%. Завдяки технічним та експериментальним дослідженням автора можна вилучити додатково з покладів, що розробляються із заводненням, до 40% залишкових запасів нафти. Створена методика особливо ефективна під час видобування нафти з високою в'язкістю в широкому діапазоні пластових температур незалежно від пластового тиску.

Юрків Микола Іванович

Доктор технічних наук, професор, фахівець у сфері нафтовіддачі пластів

Зважаючи на високу ефективність розроблених Миколою Івановичем наукових основ нафтовилучення, які здобули світове визнання, і для подальшого використання її в Україні ця монографія була перекладена та видана українською мовою в 2008 р.

Упродовж 2001–2010 рр. М. І. Юрків обіймав посаду професора кафедри нафтогазових споруд Волгоградського державного архітектурно-будівельного університету. Він — член вченої ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій інституту «ВНДПІморнафта» (м. Волгоград).

Микола Іванович є автором понад 160 науково-дослідницьких праць, серед яких 20 авторських свідоцтв і патентів на винаходи, монографії. Під його керівництвом підготовлено та захищено сім кандидатських і дві докторські дисертації.

М. І. Юрківу присвоєно звання «Почесний нафтовик Російської Федерації». Нагороджений грамотами «Почесний працівник нафтової промисловості Російської Федерації»